

-1-

VĚLEŠOVICE 23. 3. 2013

Pod hájem se setkávají
Trněnk a Olšinka
za nimi trať železniční
a pak už rodná dědinka.

Dolňák naves od nádraží,
po obou stranách stavení
hospodářům dávno odzvonilo
takové to je vdžení.

Dominantou této části
je bývalá radnice.
z ní pak vypíná se vzhůru
žlutošihlá věž zvonice.

Žahrady, Chobot, Žabrdní
Ratajska, Vrchňák, Ulička
to jsou všechno její části
znějí jako písmička.

Nechybí ani zed' bílá
jak říká se hřbitovu
najdou zde svůj věčný spánek
občané místní po posledním důchodu.

9.4.2019

-2-

Chaloupka jediná
v té naší vesnici
neměla v pokoji
žádnou svítilnu.

Večer však světlo
světýlko jak z rampy
přes okno do dvorka
z petrolejky lampy.

Chaloupka se chlévem
stodolou klněná,
v jediné světnici,
podlaha hliněná.

Na kraji CHOBOTU,
jak časy se mění
chaloupka Maxlika
k vidění již není.

Sedmého dubna
třicetdevět let zpátky
majitel PODEŠVA
tiše odešel v ranní.

Sedmdesát čtyři let
bylo mu přicouzeno
Maximilian Podešva
jeho celé jméno.

(zemřel 7.4.1945)
v ÚSP Zdounky)

11.5.2014

Stodoly, stodoly, stodoličky,
bývaly jste velké ne maličky.
Stály jste v řadě u silnice
tahly se až za HUMNA jak vimie.

Pok polní cestou
snad dvě malé mile
od HUMEN až k náhonu
mlýnu a pile.

Jedna z vás STRAKOVA
se ličila trošku
neměla z krytiny střechu,
ale ze slámových doštek.

Ještě jednu zulačtnost
tato měla stodola
ocelové zbytky
ženšounového kola.

Co ze stodol zbylo
mítí a se stáčí
jen v myslí vzpomínka,
se nám občas vrací.

ŽMIZELÁ STAVENÍ 4.5. 2014

-4-

Dovím vám povím,
co jste zapomeli
jak z rodne vsky
chaloupky mizely.

Domky a usedlosti
zab casu, spolykal,
ze mnohý z vas
jen sknyte zavzlykal.

Zacalo to u Rybníka
Juríček a Adamec
pak ZABRANÍ Petr a Kořínek
jako už hotova věc.

Deudová byla doba
třem chaloupkam z CHOBOTU
Švaqera, Stráhal, Podešva
nepřešli dlouho tu.

Na Vrahňůky to odneslo
Mrhálkovo, Šamánkovo a Kunčarovo stavení,
Šebestíka vystřídalo
zcela nové bydlení.

Zámek na pokračování
něco jako posedlost
vzala za své na DOLNÁKU
Hlubova a Strakova usedlost.

Zůstává tu ještě jedno
jakoby už na zkoušku
na Katakajské čas spolykal
i obecní pastoušku.

6. 4. 2014

ŽELEŠOVICKÁ ŽEMESLA

Že řemeslo má zlaté dno
v davných dobách platilo:
Co však v rodě visce
se za desítky let změnilo?

Dva kováři Oščádal a Vaněk
hravě do železa buřili
a dva ševci Mozga a Běhal
zase boty spravili.

Dva řezníci Heger, Bílek
mistři svého oboru,
v obchodě Sebestíkové a Ptáčnicka
měli také oporu.

Dvě hospody kdysi byly
Mucilová, Molínek.
V sokolovně či Orlovně
cvičili odrostlí už od plínek.

Duo knejčích Příkrýl a Jedlička
profesi se živili
Dva holiči Navrátil a Svoboda
se rovněž hodně činili.

Po jedné profesi zůstávají
sami zcela jediní
občané a občanky
z naší rodné dědiny.

Cementářství Rostislav Spáček
hlásal nápis velice,
ve dvoře je provozovna
vjezd přímo ze silnice.

Trafikantka Mrháčková
Motelová švadlena,
kolař Loučka Josef
mistr svého jména.

Co by to byla za dědina
nemít kozla, kance, býka
Cezar, Salvátor a Lom
Šipkova to byla pýcha.

Ze žula Vojtěch sadař známý
po Moravě velice
jeho sad na Mativodí
znali i sadaři z Ledmice.

Zapomenout nelze ani
na Plihalovu pilu a mlýn.
Tímto můj výčet konal
doufám, že se nemýlím.

Porovnejte co zůstalo
od otců zachováno
jistota, že téměř všechno
je vývojem pochováno.